

ஐஐஐஐஐ

மணம் முடிந்தது.
தனியிடம், விடாதலபெற்ற இரண்டுள்ளம், அளவு
கடந்த அன்பு - இவ்வை மகிழ்ச்சிக் கொடியேற்றிக்
காதல் மூரசு முழக்கின - இன்ப விழா! முடிவில்லை.

ஐஐஐஐஐஐ

ஒருநாள் அவர்கள் இந்த உலகில் இறங்கி வந்து
பசேலுற்றார்கள்.
"மக்கள் தொடர்பில்லாதது. தனெல்லில் சிலிர்க்கும்
தழை மரங்கள் உள்ளது. ஊற்றிற் சிறந்த நீர் நிலையின்
துறையில் அமனந்த நுழைவாயிலுல்லது. அழகிய
சிறுகுடில்! நாம் அங்கே தங்கலாம் - இது என அவர்
அத்தான்."
"ஆம்! குறவைற்ற தனிமை!"
பறந்தார்கள்.

ஐஐஐஐஐஐ

"நாயின் நாக்கைப் போன்ற சிவந்த மெல்லடியதைத்
தக்கிவை குடிசையில்."
"நான் மட்டுமா?"
அதிர்ந்தது அவள் உள்ளம்!
இமைப்போதில் ஒன்றில் ஒன்று புதனந்த இரண்டுடல்
குடிசையில் நுழைந்தன.
"விட்டுப் பிரிவனே என்று அச்சப் பட்டாயா?"
"மன்னிக்க வேண்டும்!"
குடிசை சாத்தப் பட்டது.
நாவற் பழம் நீர்நிலையில் விழுந்து கொண்டிருக்கும்
இச்சிச் சினெற ஒலி குடிசைக்குள் சினெறது. அதே
ஒலி குடிசையினின்றும் வெளிவந்தது. இது எதிரொலி
யன்று!

ஐஐஐஐஐஐ

"தகே்கும் அதில் உடல் பின்னிய சீந்தற் கொடியும்
பார், நம்மைப்போல!"
"இல்லை, அரண்மனை கசந்தால் அழகிய குடிலில்
குடியேறத் தகே்கு நடவாது; சீந்தல் நகராது."
வானில் ஓர் ஒலி!
"வகையின் மங்கிய ஒளியில் மங்காத இன்னிசையை
உதிர்த்தன வானப் புட்கள், ஆணும் பெண்ணுமாக!"
"நாமும் வானில் -- அட்டா சிறகில்லையே!"
நீர்நிலை கட்பித் தழுவிக் கொண்டது இருவரையும்.

ஐஐஐஐஐ

"கண்டகைகள் துள்ளி விளையாடி நீரின் அடிமட்டத்தில்

அள்ளி நுகர்வன இன்பத்தலை!"

"நாமும் அங்கு இன்பம் நுகர்வோம் -- அட்டா, நாம் மீன்களல்லவோ!"

கண்ணிமலைப் போது நான் நீ ருக்குள் ஒளிந்து கொள்கிறேன்! பிற்பகுதியும் களை."

"நிறுத்துங்கள்! முற்பகுதியே என பாதி உயிரைப் போக்கி விட்டது!"

மாற்றிச் சுவைக்கும் நான்கு விழிகள் தம்மிற் பிரியாமல் நீ ராபின.

□□□

"கரையறோங்கள் என்னோடும்."

"மாலையின் குளிரும் நனைந்த சலையின் குளிரும் உன் இன்பத்தைப் பெருக்கவில்லையா?"

"தவறு! நம் இருவர்க்கும் நடவிலும் முயல் நுழையும் வளி, இதற்கு நனைந்த ஆடகை காரணம்."

"அதோ நம்மை நோக்கி நம் வீட்டு ஆள்."

குபிசையில் மறைந்தார்கள் ஓடி!

□□□

"அழைத்துவரச் சொன்னார்கள் அப்பா."

"ஏன்?"

"கப்பல் வந்திருக்கிறது."

"மெல்லப் பச்சு!"

"என்ன ஓசை குபிசையின் உட்கட்டில்? விட்டும்

விட்டும் இசைக்கும் ஒருவகைச் சிட்டுக் குரல்!"

"என்ன சொன்னார் அப்பா?"

"அனுப்ப வேண்டாமாம் உம்மை."

"சிங்ககைகா?"

"ஆம். -- என்ன அங்கே திட்டென்று விழுந்த

உடலின் ஓசை!"

"நாலு நாட்கள் நீ டிக்கலாமா?"

"இன்றைக்கே! இதென்ன குபிசையில் வளம்?"

"நீ போ! இதோ வருகின்றேன்."

□□□□□ br> "தமேபி அழைத்து திட்டென்று வீழ்ந்து கண்ணீரை

ஆறாய்ப் பெருக்கின அன்புடையாளே!"

"இறக்கமாட்டேன் அத்தான், உன்னைவிட்டுப்

பிரியவில்லை என்று நீங்கள் உறுதி கற்றுமட்டும்."

"கடமை என வாயை அடக்கிறது."

"என் மடமை கிடந்து துடிகிறது."

"மடமை அல்ல; உயிரின் இயற்கை."

"தந்தை சொற்படி நடக்கட்டும் என அத்தான்"

என்று என நெஞ்சுக்குக் கற்ற என்னால் முடிகிறது;

உயிருக்குச் சொல்லி நிறுத்த முடியவில்லை."

□□□□□

"தோழி, நான் அப்பாவிடம் போகிறேன்."

"நீ ர் நிலையை அடத்த குடிசையிலா அப்பா இருக்கிறார்?"
 "என் கால்கள் என்னை ஏமாற்றுகின்றன. என் பிரிவால்
 அவள் சாகிறாள்! சனென்று காப்பாற்று."
 "எவ்வளவு நேரம்?"
 "நேரமா?"
 "எத்தனை நாள்?"
 "நாளா? அடத்த ஆண்டில் வந்துவிடுவனே."
 "கால் நாழிகை சாக் காட்டின் கதவைச் சாத்திப் பிடித்துக்
 கொண்டிருக்க முடியும். ஐயா! அடத்த ஆண்டில் அவள்
 உடலின் துகள் கலந்த மண்ணும் மட்கி வெளியுடன்
 வெளியாய் க் கலந்ததென்ற கதை பழமையாய் விடும்."
 "என் துன்ப உள்ளத்ததைத் தந்தையிடம் கஃறுகிறனே."

□□□□□

(நூலணியில் அழுகுரல், கண்ணீர் -- அவன் கப்பலேறுகிறான்.)
 கப்பலுக்குள் - "இங்கே உட்கார வேண்டாம் நீ விரி."
 "கணவனும் மனைவியும் தங்கும் இடமல்லவா இது?"
 "இறந்திருப்பாளானால், அது அவள் சயெத் முதல்
 குற்றம். இறந்தசயெதி என் காதில் எட்டாதிருக்க
 முயன்றிருப்பாளானால் அது இரண்டாவது குற்றம்."
 "இரண்டாவது குற்றத்திற்கு அவள் ஆளாகவில்லை.
 தன் நிலையை விளக்கும்படி என்னை அனுப்பினாள்."
 "பயன்றது இவ்வாலகம்! ஒரு பற்று என்னை வாட்டும்
 கின்றது. அவள் இறந்தாள்; ஆதலால் நான் இறந்தனே.
 இதை அவள் அறியாளே! நீ விரி சான்றாகக் கடலில்
 கலக்கிறனே."
 சிரிப்பு! - இரண்டு இளைஞர்கள் தோழியும் தலைவியும்
 மாகிறார்கள்.
 "அத்தான்! நாம் இருவரும் சிங்கைக்குப் போகிறோம்."
 "தோழி! என் மாமாவிடமும் அத்தையிடமும் உடலும்
 உயிருமாக இருவரும் செல்லுகின்றார்கள் என்று கஃறு!"
 வாழ்க, காதல் வாழ்வு!

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp166a.htm#dt203>